

Единъ Лаботникъ. — Видѣли, какъ го положихъ?

Жена отъ народа. — Той има мускули!

Влизатъ Вториятъ и Третииятъ Господинъ, като се
опитватъ да заловятъ Орландо.

Вториятъ Господинъ. — Въ името на закона, азъ
ви арестувамъ!

Третииятъ Господинъ. — Вторете ни пуща.

Говори се съ тяхъ.

Орландо. — Теснитѣ хора не се арестуваатъ. Тос-
тода агентъ, вие знаете по-добре отъ мене, че регентътъ
нѣма право да изнасява декингъ на тоя градъ. За
що го подкрепяте? Вие ли сте отъ тѣхъ оловзникъ на
та страна? Не, вие не вѣрвате; и вие сте нещастни,
като вѣрвате на нѣщо, и вие упразднявате тоя законъ,
както ^{сичко} упраздняватъ ^и другъ, за да фликуете. Оставете ме
да ви помогна малко и не се борете срещу вѣнътъ соб-
ствени закони.

Ухвръкватъ го Кесинъ съ злато.

Двоимата Господа. — Той иска да ни подмами.

Грибватъ златото.

Единъ селѣкъ, съ възхита, — Той е богатъ!

Единъ селѣкъ. — Злато!

Двадцетиятъ, удивенъ. — Какъ! Той е богатъ?

Лѣкарьтъ. — Богатъ! Богатъ!

Шумъ на възхитеніе. Мъждата се увеличава.

Орландо, нѣкакъ горчиво. — Какво отъ това,
че съмъ богатъ!

Първиятъ Господинъ. — Сидѣйте ни!

Първиятъ и Вториятъ Господинъ междоу
та се излизкаватъ въ тѣхъ. Влиза

Пулхеріа.